

la faRga

revista de Salt

Desperta, és un nou dia,
la llum
del sol llevant, vell guia
pels quiets camins del fum.
No deixis res
per caminar i mirar fins al ponent...

Salvador Espriu. *Cançó d'albada.*

25
aniversari
IES Salvador Espriu

Activitats del mes

25è ANIVERSARI IES SALVADOR ESPRIU ACTIVITATS

DILLUNS, 22 D'ABRIL.
INAUGURACIÓ

13-14h. Pregó a càrrec de Miquel Berga.

A LES BERNARDES:

18,30h. Conferència inaugural a càrrec de Carles Barceló.

19h. Inauguració de l'exposició fotogràfica:
«25 anys de l'Espriu a Salt»

20h. Vernissatge inaugural de l'exposició de les obres donades pels pintors per a l'exposició:
«Pintors Saltencs i Gironins amb l'Espriu».

DIMARTS, 23 D'ABRIL. SANT JORDI

18h. Conferència a la BIBLIOTECA MUNICIPAL JAUME MINISTRAL a càrrec de Josep Manyer, arabista.

Tema: «El món islàmic». Un apropament al món cultural islàmic i als seus reptes.

22h. AL TEATRE DE SALT: «Els colors d'Espriu». Es tracta d'un recorregut antològic per la poesia i la prosa d'Espriu a través d'una veu, una guitarra, l'expressió coreogràfica i l'execució «in situ» d'una acció plàstica. La proposta obre una altra perspectiva, una llum nova amb la qual acostar-nos a l'escriptor.

Preu: 3 euros

DIMECRES, 24 D'ABRIL. A L'IES SALVADOR ESPRIU JORNADA DE PORTES OBERTES I ENTREGA DELS PREMIS: «L'ESPRIU DE SALT, 25è ANIVERSARI» (fotografia, dibuix i narrativa)

17h. Conferència de Pere Martí, professor de filosofia. Tema: «Vindicació de la memòria». Una reflexió filosòfica entorn del llenguatge, de la memòria, de l'educació i de la cultura.

18h. Conferència a càrrec d'Iñaki Olazábal, antropòleg de la universitat de Montreal i la UdG.

Tema: «Memòria i identitat». La transmissió de la consciència cultural i la seva pervivència a través de lessuccessives generacions, prenent com a punt de referència el món jueu.

19h. Lliurament dels premis.

DIJOUS, 25 D'ABRIL.

SUBHASTA D'OBRES D'ART A LES BERNARDES

18,30h. Concert de piano a les Bernardes a càrrec de Daniel Cortés.

19 h. Dissertació i subhasta a càrrec de Toni Puigverd de les obres donades pels pintors de Salt del Gironès per a l'exposició.

DIVENDRES 26 D'ABRIL. CLOENDA

TOT SOPANT AMB L'ESPRIU

20h. Sopar-ball popular al Centre Polivalent de Torre Mirona, que comptarà amb la presència dels Marrecs.

Agrairíem molt cordialment la vostra presència

LA MIRONA

Farra Universitària

21-3 23:00

Vladimir i DJ Eloy Marquez

6-4 23:00

Festival KOP

13-4 20:00

Macaco + Dj. AMS (colectiu Breaksarda)

12-4 23:00

Concert de Sant Jordi, 40 Principals, Lax'n Busto +

Van de Cul

19-4 21:00

Dj. Ritchie & the club band + Dj. Oscar Egoista

20-4-2002 23:00

El guitarra Hiram Bullock a La Mirona

Hiram Bullock ha treballat amb artistes com Sting, Paul Simon, Miles Davis, Eric Clapton....

27-4 22:00

Status Quo a La Mirona

Status Quo, per primer cop a les comarques gironines. Els avalen 35 anys de carrera i porten a Salt els temes del seu darrer disc dedicat a versions dels clàssics del Rock & Roll

28-4 22:00

Breaksarda Deejais

30-4 23:00

Agenda

LES BERNARDES

Projecció de «El Chico» a les Bernardes
La pel·lícula serà presentada per Imma Merino, crític de cinema del Punt.
9-4 20:30

Projecció de la pel·lícula «La Quimera del Oro»
A la casa de cultura Les Bernardes. Presentarà Guillem Terribas.
11-4 20:30

Projecció Pel·lícula
A les Bernardes de Salt. Presentarà Narcís Mir, crític de cinema.
16-4 20:30

TEATRE DE SALT

DIUMENGE 5 MAIG

Les corals Rossinyol i Alimara representaran la cantata «La Bella i la Bèstia».

La recaptació d'aquest acte es destinarà íntegrament a finançar les activitats de la Lliga Catalana d'Ajuda als Malalts de Càncer de Girona i Comarques, entitat que treballa a favor de les persones afectades d'aquesta malaltia i els ofereix rapidesa i proximitat en tots els seus serveis.

SALT SARDANISTA

DIA 14 D'ABRIL a les 17h.

Sardanes al Pavelló amb la cobla Baix Empordà», tot seguit ball amb Aurora Grup.

DIA 1 DE MAIG a les 18h.

Trobada sardanista infantil al passeig Tarradellas amb l'actuació de la cobla «La principal de Banyoles»

BIBLIOTEQUES MUNICIPALS

JAUME MINISTRAL DEL 2 AL 16 D'ABRIL

Exposició «40 anys de Cavall Fort»

MASSAGRAN DIA 20 D'ABRIL D'11 A 1h.

Llibre Gegant

CASAL JUBILATS LES BERNARDES

DIA 30 D'ABRIL A LES 9,30h.

Trobada de casals de les comarques gironines i Osona.

La diada consistirà en un torneig de petanca. Els premis seràn atorgats durant el dinar de germanor.

FE D'ERRADES

Clar i català. En el número passat el follet de l'ordinador en va fer una de les seves al meu article. Va duplicar un exemple i en va suprimir un altre de l'última línia. Havia de dir:

Tan (davant adjectiu o adverbi)

Tant (davant verbs i noms)

Els nostres lectors són prou intel·ligents per haver-se'n adonat, però la redacció els demana perdó per l'errada involuntària i ens esforçarem perquè no torni a passar. Gràcies.

Salvador Sunyer

auto-sport

VEHICLES TOT TERRENY

TOTES LES MARQUES 4X4

SERVEI: SPORT GARAGE

Passeig Marquès de Camps, 1-3 - Tel. 972 23 78 83 - 17190 SALT

Portada de Narcís Romagós i Emili Creus

L'IES SALVADOR ESPRIU

L'Institut Salvador Espriu compleix 25 anys. En la història d'un individu encara seria prou jove, amb moltes coses per definir. En la història d'un centre d'educació, els 25 anys ja comporten un passat que dona un caràcter i una manera pròpia de fer.

Des que a l'any 1976 es va inaugurar el centre, molts són els canvis que la societat, i per tant l'ensenyament, ha experimentat. També l'Institut ha anat adaptant-se als nous temps. Tanmateix sempre ha romàs fidel a la seva funció cultural. I és aquesta fidelitat la que li ha permès en temps d'incertesa, com els que hem viscut i estem vivint, no caure en la desorientació i el desànim. El fet de considerar la cultura i la seva transmissió com a objectiu central de l'educació és un dels trets bàsics d'aquell caràcter del qual parlàvem a l'inici. I no es tracta d'un tema fútil.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre i quan se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

Les fonts on s'alimenta la humanitat no són tantes ni tan il·limitades com perquè es puguin menysprear o dilapidar. Els centres educatius són responsables d'administrar aquestes fonts i no poden ni han de renunciar a aquesta tasca sense trair llur naturalesa.

Per aquesta raó no n'hi ha prou amb fomentar entre els nostres alumnes els coneixements mundans, també hem de cultivar els coneixements escolars. Tampoc no és bo separar ambdues coses, ja que, com succeeix en moltes altres arts, la forma sense contingut és buida. L'educació ha de fondre ambdós interessos sense renunciar a cap d'ells. Educare significa «dirigir», «conduir», però també «alimentar».

No ens podem conformar a dotar els nostres alumnes amb les anomenades competències bàsiques que els permetin moure's en el món. És necessari també dotar-los dels coneixements culturals que els possibilitin reconèixer-se com a persones a ells mateixos i als altres. Una educació oberta a tots no ha d'implicar negar la possibilitat d'establir contacte amb allò excel·lent, que com diu Spinoza és rar i difícil. És a dir, no hem de renunciar ni a Plató ni a Einstein, ni a Cervantes ni a Euclides, ni a Shakespeare ni a Mozart, ni a Picasso ni a

Darwin, i ni molt menys a Espriu.

És evident que això no concorda amb la cultura de la facilitat, i que suposa un gran esforç tant per al professor, que ha de mantenir i transmetre un cert entusiasme per la seva matèria, com per a l'alumne, que ha d'obrir els ulls a allò que sovint quedaria fora del seu desig de veure. Aristòtil ja ens deia que no hem de seguir els consells d'aquells que diuen que hem de viure sense aspirar per sobre nostre, sinó que «hem de fer, en la mesura que puguem, tot l'esforç per viure d'acord amb el que de més excel·lent hi ha en nosaltres».

És aquest esperit el que ha prevalgut a l'Espriu al llarg de 25 anys. El nostre deure és seguir treballant en ell i per ell. El nostre desig és que el centre sigui un referent cultural per a la vila de Salt i, especialment, per als alumnes d'avui, per als que en el passat ho han sigut i per a aquells que ho seran. Per això hem pensat celebrar aquest aniversari mitjançant un seguit d'activitats culturals concentrades en la setmana de Sant Jordi i obertes a tota la població. Tothom serà ben rebut.

L'EQUIP DIRECTIU DE L'IES SALVADOR ESPRIU

ANY XXIII-NÚM 190 ABRIL 2002

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdguer, 1 Tels. 972230498,
972238578

correu electrònic: cardeza@grn.es

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada,
Agapit Alonso i Pont, Ramon Torramadé,
Andreu Bover, Salvador Sunyer, Jaume
Garcia, Anna Bonal, Carme Torrent i
Carles Bonet

COL.LABORACIONS: Grup col.laborador
de l'IES Salvador Espriu: Carles Barceló,
Júlia Pujolràs, Joaquina Massegur,
Helena Carreras, Xavier Cortadellas,

Montserrat Manén, Gerard Darnés,
Irene Badosa, Gemma Bou i Marc
Cabarrocas, Llorenç Vallmajó, Anna
López i Margarida Batlle, Antònia
Vilaplana, i Núria Casas
CORRECCIÓ I ESTIL: Toni Rusalleda
DISTRIBUCIÓ: Pitu Geli i Josep
Palmarola
ADMINISTRACIÓ: Joan Boada
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès
DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL: 12€.

25 anys IES Salvador Espriu

Imatges de l'Institut

Una part de la comunitat educativa del curs 2001-02

La sala de professors

Una vista a les aules noves i del pati

Entrada principal de l'Institut

Aula de tecnologia

Biblioteca «Antoni Viñoles» (professor de l'Institut mort en accident l'any 1977 a Bristol en un viatge dels seus alumnes).

25 anys IES Salvador Espriu

L'entrada de l'institut

Un nom per a l'Institut

La denominació oficial que el BOE de 25 setembre de 1976 donava al segon institut de Girona era el de Instituto Nacional de Enseñanza Media Mixto nº 2, de Gerona, barrio de Salt. Aquesta denominació oficial era el reflex de la situació política i social que el país, i en particular el poble de Salt, vivia fa 25 anys. Com a primer director de l'Institut, pretenc recordar breument en aquestes línies aquells primers anys de vida del nostre Institut.

L'Institut naixia com a segon institut de la ciutat de Girona, ja que el poble de Salt havia estat annexionat per decret a Girona l'any 1974. La impossibilitat material de l'institut «J. Vicens Vives» d'encabir tots els estudiants de batxillerat de Girona i rodalies va obligar a construir a corre-cuita un segon institut, que es va decidir ubicar en el que aleshores es considerava un barri de Girona, el barri de Salt. Encara no feia ni un any de la mort del dictador Franco i, per tant, no ens ha d'estranyar que en la denominació oficial de l'Institut s'escriuís Gerona -en comptes de Girona- i s'especificués que l'institut era «mixto». Durant el franquisme la majoria d'escoles i instituts eren o bé «masculinos» o «femeninos», i calia especificar molt bé en la denominació oficial dels centres educatius si la coeducació hi era permesa.

La majoria dels alumnes que el primer curs 1976-77 van venir a l'Institut ho van fer «obligats». Des de Girona l'Institut es veia -tal com recollia el nom oficial- com un institut de barriada, com un institut de segona o tercera categoria, al qual els pares no estaven disposats a enviar els seus fills. Aquesta situació va anar canviant a poc a poc en el decurs dels anys següents, passant a ser etiquetat com un institut «progre», d'esquerres.

El claustre de l'Institut estava aleshores integrat majoritàriament per professors molt joves, molts dels quals eren no numeraris (PNN) que acabaven de sortir de la universitat per incorporar-se gairebé immediatament a la docència, a l'espera d'aprovar les corresponents oposicions. Això feia que moltes de les activitats de l'Institut estiguessin marcades per les vivències que havíem viscut a la universitat durant els últims anys del franquisme, i també per les que vivíem en aquells tumultuosos anys de la transició democràtica espanyola. La majoria sentíem la necessitat de canviar en poc temps les estructures arcaiques i autoritàries dels centres educatius per obrir-les a la participació de pares, alumnes, personal

25 anys IES Salvador Espriu

no docent i, en general, a la comunitat a la qual servien. Això ens va portar a la creació del que anomenàvem claustre general de l'Institut, un òrgan participatiu i multitudinari -òbviament, no contemplat en els reglaments de funcionament dels centres educatius d'aquells anys-, que intentava involucrar en la direcció de l'Institut tots els col·lectius esmentats. Hi havia també una espècie de «permanent» del claustre general -el consell d'Institut-, que es reunia periòdicament per seguir el dia a dia de la marxa del centre. Vam esmerçar moltes i moltes hores en discussions i confrontacions dialèctiques per decidir la composició i les atribucions d'aquests òrgans col·legiats. Si bé el claustre general no va acabar de quallar, sí que ho va fer el consell d'Institut, que va esdevenir, doncs, el fòrum democràtic on professors, pares i alumnes discutíem sobre els temes que aleshores ens preocupaven: participació dels alumnes en les sessions d'avaluació; elecció del director; elaboració de les normes de convivència; etc.

Un dels temes que també va generar llargues discussions va ser l'elecció del nom de l'Institut. Van ser molts els noms proposats: Josep Pallach, polític i destacat pedagog empordanès que va morir el 1977, poc després de participar activament en la creació del Partit Socialista de Catalunya; Lluís Santaló (1911-2001), destacat matemàtic gironí exiliat a Argentina; Miquel de Palol (1885-1965), poeta modernista gironí; Santiago Sobrequés (1911-1973), destacat professor i historiador gironí. L'associació de veïns de Salt estava disconforme amb totes aquestes propostes i defensava la denominació de Lluís Moreno, destacat mestre que havia exercit a Salt durant la Segona República. Alguns professors defensaven denominacions «neutres» o «sense connotacions», com Vila de Salt o Pla de Salt. En la votació final, els noms de Salvador Espriu i Vila de Salt reberen 8 vots cadascun. L'acceptació per part del poeta Espriu que l'Institut portés el seu nom -confirmada en una emotiva carta del seu puny i lletra escrita amb una lletra menuda i personalíssima- va ser determinant perquè finalment es resolgués l'impasse a què s'havia arribat.

Des de la perspectiva que proporciona el pas del temps, considero aquells anys com els més enriquidors de la meua vida professional, ja que, malgrat alguns moments dolents inevitables i inherents al càrrec de director que em va tocar exercir, va ser un període vibrant, ple d'il·lusions i energies, de tot un col·lectiu de professors que no teníem altra fita que la lluita per la millora de l'ensenyament públic.

Carles Barceló i Vidal

SALVADOR ESPRIU

BARCELONA, QUATRE DE MARÇ DE 1980.

SENYOR DIRECTOR
DE L'INSTITUT DE SEGON ENSENYAMENT DE
SALT.

MOLT DISTINGIT SENYOR DIRECTOR:

SI M'HO PERMET, LI VOLDRIA FER CONSTAR (O POTSER M'AGRADARIA DE RECORDAR-LI) EL MEU PROFUND INTERÈS PER TOT EL QUE RESPECTA A L'INSTITUT QUE DUU, HONORANT-ME MOLT MÉS ENLLÀ DEL QUE JO HO PUGUÍ ENCARIR, EL MEU NOM - LI PREGO DE SALUDAR DE PART MEUA TOTS ELS SEUS COL·LEQUES I TOTS ELS ESTUDIANTS. - ELS DEUITS, EN TOTS ELS TERRENYS, EL MÀXIM ÈXIT. SEMPRE MOLT CORDIALMENT SEU AFM.

SALVADOR ESPRIU.

PASSIJO DE GRÀCIA, 118, PRAL. 1^a. - BARCELONA - 8.

25 anys IES Salvador Espriu

Celebració del desè aniversari de l'Institut

Epístola al senyor Salvador Espriu

Arenys de Mar, Abril 2002

Admirat i estimat amic,

Recordeu, mestre, el cant XXV de Cementiri de Sinera?

Els ulls sabien

tot el repòs i l'ordre

d'una petita pàtria.

Aquesta petita pàtria era el vostre Institut. Fa vint-i-cinc anys jo duia els meus fills al vostre Institut, ara hi acompanyo els néts. Prou que ho teniu present com se'n van temps i coses en un girant d'ulls!

En aquests 25 anys hi han passat una llarga corrua de professors, un variadíssim estol d'alumnes, una respectable llista de pares. S'hi han desplegat, per obligació, un seguit de Plans de Batxillerat canviats radicalment i barroerament per cada nova majoria parlamentària.

Però allò que de debò ens interessa, allò que hauria de conèixer el país, allò que ens toca més el voraviu, és saber en definitiva què han significat per al desenvolupament integral, humà, dels nois i noies els dies que han sojornat a casa vostra.

Recordeu les vegades que n'havíem parlat, a mitja tarda i a mitja veu, asseguts al vostre cementiri? Em preguntàveu:

Han sortit de la institució més generosos, més solidaris, més lleials?

Han partit cap a la feina o a la universitat amb el cap més clar, el pensament més afinat, més agusat l'afany d'aprendre i de difondre per tot el món el que han après aquí?

Són aptes per a obrir-se d'ales, per caminar solets? Saben volar tot sols?

Coneixen de què i de qui viuen, on resideixen, quin país trepitgen, d'on vénen, on van?

Hi han millorat el tarannà, els tics, les manies?

S'han impregnat a casa vostra del clima de respecte per als avantpassats, per als ancians, per als fracassats, per als febles, per als ignorants? El respecte a si mateixos? El respecte als discrepants?

Saben pensar pel seu compte, escollir els espais de TV, triar la columna dels periòdics?

Coneixen els deures democràtics de ciutadania de dalt a baix? Els exerciten? Saben votar? Són prou conscients que afavoreixen el govern dels mediocres amb la seva abstenció?

Se m'acaba el paper, estimat mestre, no les ganes d'escriure.

M'abelliria de parlar-vos dels senyors professors. Els convé suport i companyia.

Ho deixarem aquí amb l'esperança de continuar el col·loqui al costat vostre tot resseguint el

Mur blanc d'aquell recinte,

a l'entorn del silenci.

Rebeu una abraçada cordial del vostre amic,

Salvador Sunyer

Apa, amb l'AMPA

Consta que l'acta de constitució de l'APA de l'institut de Salt va ser el 16 de novembre de l'any 1976. En aquest dia hi assistiren 87 persones, i s'anomenava «INSTITUTO NACIONAL DE BACHILLERATO»; època en la qual les actes s'escriuïen en castellà, i no fou fins al 1980 que van començar a fer-se en català.

L'any 1978 L'INSTITUT va canviar de nom i va passar a ser l'INSTITUT DE BATXILLERAT SALVADOR ESPRIU.

Tant l'APA (Associació de Pares) d'aquells moments com l'AMPA (Associació de Pares i Mares) d'ara seguim amb les mateixes inquietuds i amb els mateixos objectius:

La preocupació per l'educació i transmissió de valors. Com es pot veure, en 25 anys de diferència seguim amb les mateixes preocupacions i amb les mateixes ganes de col·laborar, sense fer massa soroll, però sí alçant la veu per dir la nostra opinió i reivindicar allò que creiem que és just. Per aconseguir tot això calen persones, pares i mares que s'hi impliquin, i que continuïn aquesta labor.

Cada any l'AMPA fa renovació de personal, ja que quan els nostres fills/es se'n van de l'institut, nosaltres, membres de la junta, també toquem el dos. És per això que a cada curs es fa campanya per aconseguir nous pares i mares.

A mi em va tocar fa 4 anys, i quan em vaig posar a la junta no era conscient de tot el que es podia arribar a fer, i la veritat és que com més t'hi impliques, més ganes tens de tirar endavant; som una mica com la

rereguarda dels professors.

Estar a la junta et fa veure la necessitat de debatre temes que impliquen tant a alumnes, com a pares, com a professors, perquè creiem que és tan important el SABER (intel·lectual) com el SER (persona.)

Sóc conscient que els professors d'ara es troben amb problemes nous cada dia, perquè el món es món, i neixen nous conflictes. També es troben amb poca col·laboració per part dels pares i mares, i a tot això cal afegir-hi la gran diversitat de persones que es

troben en aquests moments a l'aula. Ens centrem amb la idea que l'educació és cosa de mestres -que com se sol dir, per això cobren!- i el que no sabem és que amb aquesta actitud els únics perjudicats són els nostres fills i filles.

És a través dels pares on els professors poden conèixer millor els seus alumnes; d'aquesta manera s'eviten molts mals entesos. Al nostre institut hi ha un equip de professorat qualificat tant per ensenyar com per saber posar-se a la pell dels altres, ja que abans que ensenyants són persones, però els cal la nostra ajuda.

Realment s'ha de reconèixer la gran labor que ha fet i fa el nostre institut SALVADOR ESPRIU, on han estudiat moltes i grans persones.

Ara ja només em queda un pensament: l'enyorança de les classes nocturnes.

Per què les van treure al nostre Institut? Era un excel·lent servei per al poble de Salt. Quantes persones després d'una jornada laboral anaven a cursar uns estudis que no havien pogut fer al seu temps? Em queda aquesta recança, perquè crec que el meu desig és el de molts i demano des d'aquí, des d'aquest raconet de la revista La Farga, que es pensi en la possibilitat de tornar a aquelles classes on la gent hi anava a Aprendre (en majúscula) amb motivació, amb ganes de recuperar el temps perdut, i... per què no, per tornar a ser també una mica adolescents.

Júlia Pujolras Casadevall
Membre de la Junta de l'AMPA

Canvi? Quin Canvi?

Festa curs 78/79

Encara ets a Salt? És la primera pregunta que em fan els exalumnes quan me'n trobo algun pel carrer, en una llibreria, a l'entreacte d'una representació teatral, o fent cua per adquirir entrades per veure la pel·lícula que s'acaba d'estrenar. La pregunta és, aparentment, innocent. En la majoria de casos només és un pretext per iniciar una conversa o un intercanvi d'impressions. En d'altres, però, té una connotació pejorativa, que es nota sobretot per un... m'han dit que ha canviat molt!. Aleshores, sé de seguida cap on s'encaminarà la conversa.

Fa més de vint anys que treballa a l'Institut de Salt. Dic l'Institut de Salt perquè durant molt de temps l'Espriu va ser l'únic centre de secundària que hi havia en aquesta població. Els alumnes que han passat pel centre des de la seva creació, ara fa vint-i-cinc anys, fins al curs passat, en general, en tenen un bon record. Més que bo, excel·lent, m'atreviria a dir. La majoria d'ells evidencien la professionalitat i la dedicació del col·lectiu d'ensenyants de l'Espriu, i no només pel que fa a la

transmissió de coneixements, sinó també per tot allò que fa referència a la formació d'adolescents, a la seva formació com a persones: «Ens va ensenyar a pensar, a ser autònoms, a sentir curiositat per les coses que ens envolten, a escoltar els altres, a ser tolerants... Ens va preparar molt bé, ara us agraïm que ens ensenyéssiu a llegir, a interpretar i a estimar els llibres...» La llista d'afalacs podria ser interminable.

Ara, però, veuen l'Institut diferent, els sembla que ja no és aquell Institut que ells van conèixer, que potser si hi estudiessin ara no en sortirien amb tan bon record. Aleshores jo els pregunto: heu canviat, vosaltres? La pregunta, evidentment, és retòrica, però em serveix per fer-los veure que el que ha canviat -i canvia ràpidament i continuadament- és aquesta societat en què tots estem immersos, que no podem pas aturar, i a la qual indefectiblement ens hem d'adaptar.

L'Espriu de Salt va iniciar, ja fa ja vint-i-cinc anys, una línia de treball basada en la rigurositat i en la duresa, però també en la

flexibilitat; en l'exigència i el control, però també en la tolerància; en la llibertat, i en el respecte mutu entre tots els que formem la comunitat educativa. Hem estat capdavanters en incitaves encaminades a la consecució dels nostres objectius, iniciatives que sovint hem compartit amb d'altres centres perquè així ens ho han demanat. Els excel·lents resultats aconseguits al llarg d'aquest quart de segle, són, per tant, fruit de l'esforç i la dedicació de tots aquells que treballem a l'Institut: professorat, personal d'administració i serveis, mares i pares, i evidentment, també d'alumnes.

Aquest esforç no ha pas canviat. La dedicació tampoc, ni l'interès per la feina ben feta. Les línies de treball, tal com he dit anteriorment, ja fa temps que són marcades, i només s'han retocat per millorar-les, sobretot gràcies a les aportacions del nou professorat que any rera any s'incorpora al nostre centre, i per adequar-les als canvis que ens exigeix l'evolució de la societat. Som al 2002. Fa vint-i-cinc anys que es va crear aquell centre d'ensenyament que duia l'infortunat nom de Instituto Nacional de Enseñanza Media, mixto nº 2. Enguany sortirà de l'Espriu la primera generació de nois i noies que han fet tots els estudis de secundària al nostre Institut. Els alumnes que van venir a fer primer d'ESO, quan només tenien 12 anys, ara ja en tenen 18 i estan a punt d'acabar el 2n curs de batxillerat. S'hi han estat sis anys. De ben segur que quan me'n trobi algun, en un futur no massa llunyà, em dirà: encara ets a Salt? M'han dit que ha canviat molt!

Joaquima Masegur

Fragment d'un laberint i altres febleses

Fem una suposició: un subjecte decideix fer una ràpida visió retrospectiva de la seva vida, no pas per escriure'n unes memòries, res de vanitats, perquè la hipòtesi es refereix a una vida silent, a un individu anònim d'aquests que formen la majoria impersonal que fa rutllar les fàbriques, els comerços, els carrers, les escoles. Parlem d'un individu, posem el cas d'un professor de secundària, sense pretensions ni artístiques ni científiques, poc propens a les transcendències i conscient que aquesta és la seva sort, ja que ha escollit -o s'hi ha trobat- una feina sense aspiracions progressives on la màxima satisfacció és aquella, sovint massa íntima i personal, de sentir-se bé amb el que es fa cada dia.

Si el personatge tot just definit ja ha fet els quaranta, en trobar-se en el tràngol d'abordar la reflexió que us deia al començament, decidirà enllestir el repàs comptant els anys de cinc en cinc i, si té un moment inspirat, serà capaç d'encadenar els records de la infantesa, l'adolescència, la joventut i totes les etapes següents que anirà revivint, sintetitzant i potser mitificant.

Haureu deduït encertadament, a hores d'ara, que jo mateixa podria ser la protagonista d'aquest rampell reflexiu. La causa desencadenant ha estat la celebració del vint-i-cinquè aniversari de l'institut Salvador Espriu. Un lustre de la retrospectió que he fet m'hi ha situat de ple i gairebé exclusivament, perquè durant cinc anys força recents no sabia dir si

La font de l'Institut

el vaig viure, aquest institut, o hi vaig viure (perdoneu el joc de pronoms febles, és la inevitable deformació professional). En la meua percepció, van ser anys amb contingut i no pas dels que resultarien prescindibles en un mirar enrere. Estic segura que els meus companys compartirien aquesta visió.

Quan hi vaig arribar, a l'estiu del 1995, era un institut de batxillerat diürn i nocturn amb una llarga tradició i amb un equip de professionals experimentats i il·lusionats alhora, que coneixien bé la seva feina i que sabien fer-la sense ancorar-se, participant en projectes innovadors però aportant-hi la seguretat de l'experiència. Era fàcil integrar-s'hi i col·laborar en tota mena d'activitats.

Poc després, vaig formar part de l'equip directiu que havia d'implantar el nou sistema d'ensenyament secundari. En la meua visió retrospectiva, hi ha una paraula que apareix amb insistència: desconcert. Tot el bagatge de l'experiència i la seguretat trontollava amb la diversitat d'alumnat que arribava, amb la complexitat curricular, amb la quantitat d'hores que tots invertíem a preparar un material

que no sabíem si funcionaria...

Vaig anar-me'n amb tota la reforma educativa implantada i amb la reforma de l'edifici que ens acollia tot just començada. L'edifici s'anirà envellint, així com s'han anat diluint alguns dels criteris reformistes defensats pels teòrics i discutits al claustre de l'IES Salvador Espriu des del principi.

Ara contemplo amb satisfacció la magnitud dels actes de celebració del vint-i-cinquè aniversari, perquè hi endevino que el desconcert va ser fugaç i la força, la il·lusió i la seguretat seran duradores. Tot allò que sempre vam saber i que momentàniament vam dubtar, com sovint passa a la vida, el temps ho ha recol·locat. Era angoixant que l'institut S. Espriu, passats els vint anys, caminés fent tentines com un nadó insegur, i em reconforta veure'l amb l'atractiu del jove de vint-i-cinc anys enèrgic i a bastament preparat. Celebro, com no podia ser d'altra manera, el seu renaixement amb paraules espriuanes:

*la caminada nit
a poc a poc és alba.*

Helena Carreras

Esriu per Perpinyà.

La Taca

Per a Toni Viñolas

Segurament no se'l mira quasi mai ningú. Fa tant de temps que és clavat a la paret, entre dues portes d'accés a dos llocs diferents que, en definitiva, són però un mateix lloc, que la gent ja no sembla que el vegi quan hi passa a la vora, com si fos només una taca. Però el quadre hi és de fa molt de temps, amagat ben vistosament al seu tros de paret, aureolat pel renom del pintor que el va fer i pel prestigi de ser el rostre del nom que ha donat nom també a l'Institut, respectat perquè hi és de molt abans que qualsevol dels estudiants que hi pateixen, s'hi enfaden, hi riuen i s'hi esforcen o no s'hi esforcen avui; molt abans, també, que quasi totes les professores, tots els professors i tota la resta de gent que hi treballa o que no hi treballa. En silenci i potser a contracor, amb els anys ha anat veient com marxava una gent i en venia de nova; com el temps s'emportava il·lusions, enrabiades i indiferències de tots colors; com l'oblit, tard o d'hora, s'imposa. Amb esforç i amb dolor, que és així i només així com resulta que s'aprenen les coses, ha acabat entenent que la vida no pot ser mai tot allò que vindrà, no els projectes que es somien o es fan, sinó que és, simplement, tot això que es té ara. I és, just ara, quan m'agradaria fer creure que miro aquell quadre i que veig com tanca els seus ulls verds-vermells, amb ulleres que no sembla que hi són, i com prova inútilment de llegir una placa que un envà fa impossible que es vegi. Una placa que parla d'un professor que va haver-hi fa massa temps, que ha marxat com tants d'altres, però d'una altra manera. I sóc jo qui ara pensa que, a la llarga, no és allò que hem viscut o que hem dit o que hem fet, sinó allò que s'ha escrit el que queda. Com un símbol del que era i que, potser, encara continua existint a algun lloc. No pel que puguin dir unes paraules que algú ha escrit a una placa, sinó, més que res, per tot el que diuen sense poder arribar-ho a expressar. Així com aquell quadre o aquell nom d'institut que és, ell tot sol, en ell sol, per si sol, tot un món, tot un temps, tot de coses.

Xavier Cortadellas

<p>BURCH constructors.s.a. Salt</p> <p>Cases Ampliacions Rehabilitació</p> <p>C/ Pere Coll i Guitó, 3 - Tel. i Fax 972 23 86 02 - 17190 SALT (Girona)</p>	<p>estació servei CLAU, S.A.</p> <p>Gasolina Súper - Sense plom (95 i 98) Gasoil "A" i "C" - Petroli per a estufes Rentacotxes automàtic Olis recanvis</p> <p>Ctra. Nacional 141, km. 110 - Tel. 972 44 03 03 - 17162 BESCANÓ Països Catalans, 57 - Tel. 972 24 05 64 Marquès de Camps, 79 - Tel. 972 24 27 50 - 17190 SALT</p>
---	--

25anys de records d'Institut

El meu primer contacte amb alumnes de Salt, va ser l'any 1974 a Banyoles. En aquells temps el Dictador encara era viu, Salt no havia recuperat la independència i a Girona només hi havia un Institut, el Vicens Vives, i els nois i noies saltencs que desitjaven fer estudis de Batxillerat - parlo del Batxiller anterior al desaparegut BUP- es traslladaven amb autocar a la recent estrenada «Secció Delegada» de Banyoles (avui IES Pere Alsius).

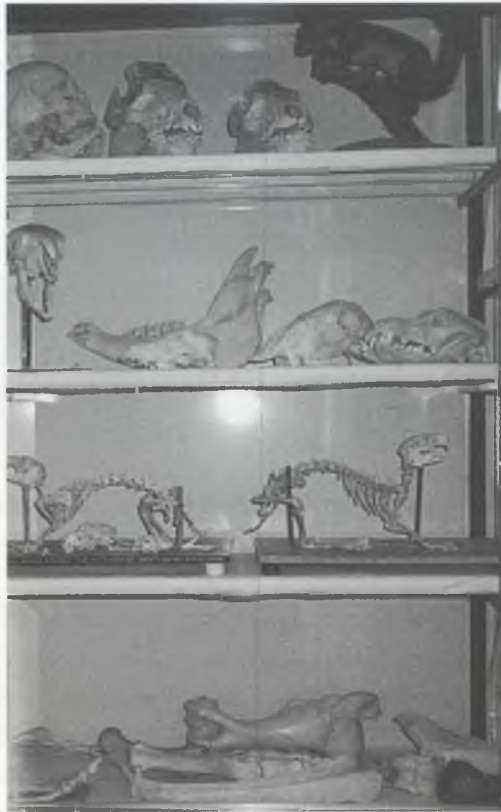
Quan l'any 1978, parlant amb en Carles Barceló, vaig saber que hi havia una plaça al Nou Institut de Salt (Gerona mixto nº2,) , em va fer il·lusió demanar el trasllat a un Centre recentment estrenat.

Són molts anys des de llavors, i són per tant moltes les promocions de saltencs i saltencques que han passat per aquestes aules, i que un dia aquí, un dia allà te'ls trobes per diferents llocs de Girona o Salt.....

I és pregunta obligada: què estàs fent? .....A què t'has dedicat des que vas acabar l'Institut?.....i són tants els canvis que ells han viscut, que quasi s'admiren que nosaltres, alguns profes, «encara seguim donant classes.....»

Per això m'ha semblat que un recorregut pels 25 anys d'història de l'Institut, el podia fer amb l'ajuda d'aquests protagonistes, els exalumnes.

Sabem que n'hi ha que són metges, advocats o professors de la UdG i també que alguns són regidors de l'Ajuntament de Salt. Altres els podem trobar a

l'Hipercor, Bauhaus o al Mercat, i algun alumne actual et diu «el meu pare et va tenir de professora.....».

M'hauria agradat parlar amb tots i totes, però no m'he proposat fer un treball estadístic, (llenço la idea per un possible treball de recerca.....). Tinc, només, la veu d'aquells i aquelles que d'una manera casual o informal m'ha estat més fàcil de recollir....

* Aquests són els protagonistes:

* Carme Pujol (del nocturn del 82, amb 2 fills que aviat ja podran venir a l'institut....)

* Gemma Fontecha (promoció 84/85, que actualment la tenim a consergeria fent la suplència de l'Antonio)

* Mercè Coromines (del 86/87 de nocturn, pagesa que ven al Mercat de Girona)

* Marta Picó (87/88, geòloga de professió lliure, i mare d'un noi

d'11 mesos)

* Anna Vicens (del 90/91, administrativa amb una filla de 8 mesos)

* Eva Darnés (del 91/92, psicòloga i estudiant de teatre i dansa)

* Sandra Soto (recent llicenciada de geologia)

* El grup dels que van acabar el 96: la Lidia Julià (psicòloga), en Ferran Burch (dissenyador industrial), en Joan Crous (fisioterapeuta) i en Robert Fàbregas (educador social)

* I els de l'última fornada, en Javi Moreno, l'Anna Planas, la Sandra Torras, estudiants de 1r a la UdG (enginyeria agropecuària) i en José Mª Silva (de 1r de química)

I aquestes, algunes de les co-

ses que ens diuen:

«Cada any per Fires encara fem el sopar de l'Institut», ens diu la Mercè Coromines»

«A l'Institut és on comences a pensar i a parlar per tu mateixa»

«Ha estat una època en què vaig descobrir temes que m'interessaven, no només pels estudis que he fet posteriorment, sinó per a la vida (aprendre a ser crítics, reflexius....)»

«Va suposar un canvi per la llibertat que se'ns donava... i professionalment vaig aprendre les bases del que estic fent....», són algunes de les coses que escriuen la Marta, la Lídia i en Ferran

«És on vaig conèixer alguns dels meus millors amics», són molts els que coincideixen....

I els seus records.....

«Aquelles excursions, viatges, esquides en les quals els que no en sabíem passàvem tot el 1r dia

25 anys IES Salvador Espriu

Laboratori de Ciències Naturals

a terra.....»

«Aquell 23 F, en què estàvem fent classe a nocturn.....»

«I unes convivències que no van sortir com els professors esperaven.....»

«I també, per què no? Alguna mala estona o mal entès.... que són molts dies.....»

«I te'n recordes de les frases típiques de cada professor?.....»

«I de la venda d'enciams dels de 3r de BUP ?(que l'EATP d'horticultura va ser l'embrió de l'actual hivernacle.....),

«Però el millor record és el del dia a dia amb les classes, companys, professors.....»

I també alguns consells per als alumnes actuals:

« No feu campanes, que després es nota....», diuen els més joves.

« No us obsessioneu pel que fareu després, el més important és que

gaudiu amb els estudis o feina que feu»

« Aproveiteu el màxim tot el que representen aquests anys inoblidables.....»

I alguns dels meus records.....

Posats a fer memòria, alguns alumnes han deixat els seus noms a les vitrines del Laboratori de Ciències. Aquells esquelets que amb els de 1r de BUP vam netejar i encara es conserven (curs 90/91), com el de conill, (fet per la Marta Gironès, Bibiana Gironella, Joan Carles Gonzalez, Sònia Vizcaino i Silvia Torras); els caps de xai, les potes de pernil o les ales de pollastre (de l'Enric Picó, Daniel Gironella i Jordi Iglèsies) i tantes i tantes roques recollides a les excursions, com aquella Lumaquel.la carregada d'ostres de Costa Roja que el 1982 ens van regalar en Mateu Pou, l'Angel

Rodríguez, en Robert Mademont, en Joaquim Jiménez i l'Angel Gómez; els fòssils de St. Julià de Ramis; els travertins de Banyoles; els guixos de Beuda; els basalts i gredes d'Olot i St. Joan les Fonts; els granits de Sta. Coloma.....

O aquelles plantades d'arbres, com l'alzina del 10è Aniversari, o aquell any en què un grup d'alumnes molt ecologistes ens van omplir de «glans d'alzines i roures».... i tots, professors i alumnes, per St. Jordi en vam fer germinar tants que els vam poder regalar al Viver Municipal.....

I la vida de l'Institut segueix, i els professors i alumnes actuals i futurs seguiran escrivint la seva Història.....

Montserrat Manén i Folch
(professora de ciències naturals)

Comerc
TURRÓ, S.A.

VENDA I LLOGUER DE MAQUINARIA
I UTILITATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig Països Catalans 56- 17190 Salt
Tel. 972 23 37 31- Fax 972 24 11 81

ESPECIALITAT EN GELATS

Abat Oliva, 10 - Tel. 972 23 06 79
Major, 57 - Tel. 972 23 00 61
17190 SALT

25 anys IES Salvador Espriu

Curs 86/87. L'esport i l'estudi s'han de compaginar

Tot recordant...

La memòria és una caixa de sorpreses. Quan creus que els records poden ser aspres, feixucs o dolorosos, ella s'encarrega de filtrar-los, colar-los i separar els grumolls dels records més bonics.

Viure just davant l'institut, on els meus pares hi tenen una carnisseria, va fer gairebé obligat el pas dels Maristes de Girona a l'institut Salvador Espriu per cursar-hi el BUP.

El meu pas per l'Institut de Salt va anar molt lligat a l'edat en què el bàsquet va començar a formar part de mi, i es pot dir que el bàsquet va marcar en aquells moments la trajectòria de la meua vida.

Els caps de setmana anaven lligats a l'institut i al bàsquet. El Salvador Espriu va ser per a mi una pista de bàsquet gratuïta, on els caps de setmana hi feia més vida que a casa. Però principalment va ser on vaig conèixer una colla d'amics que em van acompanyar fins que el bàsquet va decidir els meus nous companys de viatge. En Lluís, en Pere, en Xavi, en Marc, l'Albert..., formàvem una colla que amb el pas del temps, segons et diuen anys després els professors, representàvem la majoria del jovent d'aquella època. Érem emprenyadors, xerraires, i rebels, de vegades pesats i tossuts, però de bona pasta i bona fe. No en sé la raó, però tots els que vam passar aquells anys pel Salvador Espriu quèiem simpàtics als mestres.

L'institut deixa petjada a les persones. La colla, però juntament amb tots els alumnes d'aquella fornada, crec que també va deixar petjada a la gent que formava part d'aquell institut. Entre d'altres recordo amb afecte el Cortadellas nacionalista, en Santi i «su tierra», la Carme i les arrels quadrades, la física i la «Queipoquímica», la Malaret i la Malvesí, la faldilla de la de català i la bici del de Filosofia, «l'esquiada» i el viatge a París, el rondo anglès d'en Berga i el rondar les noies, les pedrades de l'edifici veí, asseure a les finestres i jeure a la gespa, els experiments de ciències i la ciència de començar a experimentar.

Nostàlgia, records, alegries, disgusts, amors impossibles, i un de possible però inimaginable.

Jo hi tornaria. Encara que només fos per treure millor nota de selectivitat.

Tot plegat és una sort que la memòria ens seleccioni el que més ens convé.

Gerard Darnés Exalumne de l'IES Salvador Espriu

 <p>c/ Llarg, 10 - Tel. 972 23 83 71 - SALT</p>	 <p>FRADERA PINTORS Passeig Josep Me Folch i Torres 21-17190 SALT Tel i Fax 972239666-Mobil:629738318</p>
--	--

L'Institut, espai de formació i de trobada

Espai de formació

Aquest any es compleixen 25 anys de l'IES Salvador Espriu de Salt. Per celebrar-ho s'han organitzat un seguit d'activitats que necessiten l'aportació i col·laboració de tots els components de l'estructura educativa i, en general, del poble de Salt. Aquest esdeveniment commemoratiu es mereix i disposarà de la mobilització i participació d'alumnes, pares, mares, professors i totes les persones que han intervingut en els 25 anys d'història del centre. El 1977 va aparèixer a Salt el que, durant molts anys, ha estat l'únic referent educatiu del poble. Un institut que ha nascut i crescut al costat de la democràcia i ha

estat testimoni de fets tan rellevants com la independència de Salt. Durant la seva història en el mateix institut també s'ha vist reflectit el naixement de la democràcia, amb l'aparició del consell escolar, el paper rellevant de l'AMPA i la regulació de la participació del centre a la vila.

La història d'aquest centre ens permet veure l'evolució dels joves a Salt. «L'institut de Salt» ha format joves que han estat ciutadans de Salt. Uns joves que sempre han estat implicats en la transfiguració social del moment i compromesos en la participació i solidaritat. I nosaltres, com a alumnes del centre, formem part d'aquesta història i, en poc temps,

ens emportem un segell d'una educació, d'una manera de fer i treballar i d'una manera de viure i relacionar-nos.

Recentment, també ens trobem davant d'un fet que anomenem interculturalitat. L'Institut s'ha convertit en un espai de trobada i d'integració que permet el contacte entre estudiants de diferents identitats personals o culturals i amb diferents nivells econòmics. Una posada en pràctica de la societat, un laboratori de la realitat que treballa amb valors de respecte, igualtat o creixement.

Però l'institut només és una part de l'engranatge de l'educació dels joves. També té un paper molt important l'entorn físic en el qual vivim (Salt), l'entorn familiar on ens formem i l'entorn de relacions, molt important com a eina participativa.

Així doncs, valorem la feina feta per l'institut Salvador Espriu en la formació i el desenvolupament personal dels joves, però no hem d'oblidar que tots hi estem implicats i que cal continuar treballant en aquesta tasca.

Irene Badosa i Marc Grau
2n Batxillerat Grup A

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume 1r, 44 baixos - Tels. 972 20 88 54 / 972 20 13 35 - Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - SALT

núm. 218

SERRALLERIA

Ferrer i Alumini
carrer Lluís Moreno, 11 - Tel. 972 237500 - 17190 SALT

25 anys IES Salvador Espriu

La Gemma i en Marc

25 anys del Salvador Espriu

Enguany celebrem el vint-i-cinquè aniversari de l'IES Salvador Espriu. Tota una setmana dedicada a vint-i-cinc anys d'ensenyament públic a Salt. Set dies durant els quals gaudirem de diferents exposicions i celebracions recordant la vida d'aquest institut. Moltes activitats adreçades a moltes persones, gent que viu i ha viscut o, simplement, s'ha vist relacionada amb aquest entorn.

Aquesta festa se suma a altres fets que, per a nosaltres, tenen molta importància, ja que aquest és el nostre últim any acadèmic. Després de sis anys en aquesta casa, que realment donen per molt, amb tantes persones i vides diferents convivint alhora, dia a dia, aprens moltes més coses de les que t'imagines. Juntament amb els coneixements dels llibres (i quants llibres!!!) totes aquestes coses són la fórmula perfecta perquè els nens i nenes de dotze anys que vam entrar a l'Institut en sortim ara com a persones formades que poden parlar i recordar aquests anys de secundària.

Aquests sis anys van començar un

setembre de 1996, amb l'emoció i nervis d'uns nens que deixaven l'escola per entrar en un món totalment nou, ple de cares noves. Mentre les setmanes passaven ens acostumàvem a les rutines i als petits canvis com els nous professors i companys, les sortides diferents i el canvi d'aules ajudaven al trencament de la monotonia diària. L'últim any d'ESO va ser el curs en què ens vam establir als barracons instal·lats provisionalment durant les obres per a la millora i ampliació de les instal·lacions. Un curs molt especial, també, per la dedicació de tot l'institut envers el teatre en francès exportat fora de les nostres terres i pel canvi que suposava, de nou, trobar noves cares al començar el curs següent. Aquest canvi de quart d'ESO a primer de batxillerat va ser comparable al que anys enrere vam haver de fer des de la primària cap a secundària, no només per la impressió sinó també per l'augment de responsabilitats. Ara, després de llegir tants llibres, escriure tants

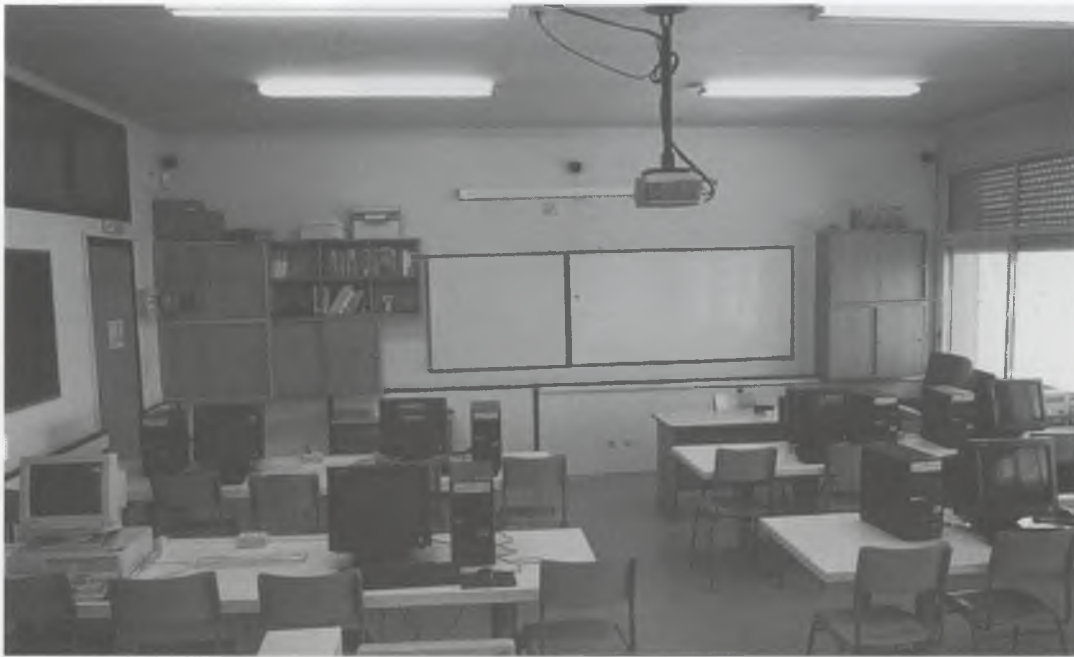
exàmens, revisar tantes llistes, esperar per fer tantes fotocòpies, estudiar tants temes, recordar tant de vocabulari, fer el canvi de la pesseta a l'Euro... , ens adonem que l'aventura tot just comença ara., però sabem que tenim uns bons fonaments per poder iniciar un bon camí.

Tot i això, creiem que el que al cap d'uns anys ens farà somriure recordant l'institut seran aquelles situacions que, any rere any, t'ensenyen que el més important són els petits records, sovint els més subtils, com ara aquells moments concrets abans d'un examen, les feines que teníem per vendre números i roses (que tothom ja tenia), l'olor de les pastes del bar acabades de sortir del forn, aquells alumnes marcant a les agendes els dies festius, el silenci que es respirava a la biblioteca, aquelles classes d'educació física en què el que no portava xampú gastava massa colònia i totes aquelles anècdotes en les quals la relació professor - alumne n'era la protagonista, i per això eren tan especials.

Podem concloure, així, que el més bonic de tot és que totes les experiències viscudes durant els anys d'estudi són col·lectives i, a l'hora de reviure-les i compartir-les anys més tard, l'IES Salvador Espriu serà el referent que les mantindrà vives, però, que, alhora, parlar de tots aquests records serà parlar de la teva vida, de l'institut, i d'aquesta manera mantenir-lo viu.

**Gemma Bou i
Marc Cabarrocas
2n Batxillerat C**

Pioners en informàtica

Aula d'informàtica

Fou un dia memorable de l'any 1983, quan corria el segon lustre de la vida de l'Institut. No només s'aconseguia el que semblava impossible, sinó que s'iniciava un nou estil de treball. Després d'una prehistòria usant ordinadors pre-PC, entrava per la porta gran un primer Personal Computer, un majestuós IBM 8086, amb memòria RAM de 640 Kb, disquetera i, òbviament, sense disc dur. Posar-lo en funcionament fou un solemne acte inaugural ple d'expectatives.

L'adquisició d'un PC, força abans que la majoria d'instituts, transformà el Salvador Espriu en un centre pioner. Passada la novetat inaugural, va caldre endinsar-se en el domini de la màquina, i la màquina no era gens dòcil; exigia hores de dedicació, d'assaigs i errors. A poc a poc s'organitzaren curssets per a professors; uns s'admiraven de les possibilitats en l'àmbit de la programació; d'altres, de les possibilitats en la millora constant dels continguts docents. Per això, quan uns tres anys després, el Departament d'Ensenyament atorgà al nostre centre vuits ordinadors (oh miracle tecnològic, aquests portaven incorporat un disc dur!), ja es donaven les condicions

perquè l'Institut esdevingués un centre de formació de professors. Així, centenars de professors d'escoles i instituts de les comarques gironines pogueren iniciar-se en el món de la informàtica a les aules del Salvador Espriu. S'ha format en sistema operatiu, en Basic i Logo, en processament de textos, en bases de dades i full de càlcul, en programes de gestió de gràfics, etc. i, ja molt més recentment, en tota la família de programes de l'entorn Windows.

La història dels pioners informàtics del centre ha estat la història del constant recomençar; just la història que ens narra el mite de Sísif. Sísif, per la seva rebel·lia, havia estat condemnat pels déus a carregar constantment una pesant pedra fins dalt d'una muntanya; quan assolía el cim, el destí feia rodolar de nou la pedra fins al peu de la muntanya; aleshores, el nostre heroi havia de recomençar la seva tasca. Aquesta història, no per condemna sinó per voluntat, s'ha reproduït en els professors pioners en informàtica. Primer van endinsar-se en el domini del processador de textos Easy Writer, una joia en el seu moment, però una joia críptica: un simple subratllat requeria quatre instruccions i introduir accents oberts era tota una proesa. Ara bé, aviat els va caldre recomençar: l'Easy Writer rodolava al peu de la muntanya i allà els esperava el WordStar que, com tothom deia, comportava molts avantatges i simplificacions.

I la història va continuar. Aparegué al peu de la muntanya una nova pedra que es deia FW2 (Framework), un processador que implicava un salt qualitatiu: usant finestres i finestretes es facilitava penetrar d'una mane-

25 anys IES Salvador Espriu

ra més intuïtiva en la gestió de documents. Per altra banda, l'FW2 era molt més que un tractament de textos; era un paquet integrat per permetia, a més de treballar textos, incorporar bases de dades, fulls de càlcul i diversitat de gràfics. Un sùmmum mai somiat; o quasi, perquè aviat aparegué, millorat, l'FW3. I mentre tothom anava aprenent-lo, els més experts i espavilats feien córrer rumors amenaçadors: hi havia una nova pedra per carregar que es deia WordPerfect, una pedra d'accés difícil i laboriós, però que permetia introduir il·lustracions de tota mena, fórmules matemàtiques i diversos tipus de lletres. Així que, si hom volia fer les coses ben fetes, o s'iniciava en el camí del WordPerfect o es passava a la competència: els Macintosh. Mentrestant, a l'horitzó, la família Windows ja amenaçava.

El 1992, el Windows 2 començà a infiltrar-se en alguns ordinadors. Era només un entorn damunt del qual s'instal·laven altres programes. Poc després, el Windows 3 i, per fi, l'eficient versió 3.11. Damunt d'aquesta versió, el llegendari AmiPro. Quin professor no ha emprat l'AmiPro? Qui no guarda, encara, documents generats amb aquest processador? Ara bé, mentre s'aprenia AmiPro, s'obria camí el Word 2, que, tot emulant el 5 de WordPerfect, es transformà màgicament en Word 5. I la guerra entre AmiPro i Word 5 la guanyà aquest darrer! Els Sísifs que dominaven AmiPro havien de carregar la nova pedra. I la història, ja molt més immediata, continua i continuarà: el Word 95, el Word 97, el Word 2000,... Òbviament, vam haver de desinstal·lar el Windows 3.11, que funcionava tan bé, i instal·lar el Windows 95, que tan sovint es penjava!

A l'Institut Salvador Espriu, no només s'ha format professors i alumnes en processament de textos, bases de dades i fulls de càlcul; també en programes de dibuix, de matemàtiques, de construcció de mapes fent ús de l'ordinador. És remarcable que força abans que es parlés d'Internet, el centre estava connectat telemàticament amb diversos instituts de Catalunya, constituint, si bé amb tecnologia força primitiva, una petita xarxa. Al llarg del curs 1990-91, fent ús de la naixent Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya (Xtec), el centre participà en un teledebat sobre la novel·la Júlia d'Isabel-Clara Simó. Els nostres alumnes, junt amb alumnes de diversos instituts, llegien i comentaven aquesta obra i enviaven a tots els altres els seus comentaris; l'autora també hi intervenia. Una àgora o debat obert que fou preludi dels debats i intercanvis que posteriorment ha potenciat Internet. Si Internet ha crescut tan ràpidament, és justament perquè arreu existien petites nets com aquesta i que millores tecnològiques han permès interconnectar. En aquest àmbit, l'Institut també fou pioner. Els vint-i-cinc anys de l'Institut Salvador Espriu reproduïen, a escala reduïda, l'evolució dels avenços informàtics.

Llorenç Vallmajó

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FERRARI** **LANCIA**

25 anys IES Salvador Espriu

Un dels hivernacles del nostre Institut

Els tallers d'hort i ceràmica a l'IES S.Espriu

Els tallers d'hort i de ceràmica de l'IES Salvador Espriu són un recurs educatiu on a través de la manipulació i l'experimentació es vol potenciar la relació entre l'activitat intel·lectual i la manual.

Alguns dels objectius que es persegueixen amb aquests tallers són: motivar la sensibilitat envers la bellesa i l'harmonia; saber treballar en equip orientant l'alumne cap a la sociabilitat, la participació i la col·laboració; el respecte cap a les persones i els treballs, materials i eines; respectar i apreciar la naturalesa...

En el nostre institut ja hi havia la tradició hortícola portada per diferents professors al llarg dels anys, per això, la proposta de construcció d'un hivernacle va ser acceptada de bon grat. D'aquesta manera, després de fer totes les gestions pertinents, el setembre de l'any 1998 es construeix el primer hivernacle i aquell curs, després de preparar el terreny, vam començar a conrear la terra.

Al llarg dels cursos l'activitat d'hort s'ha consolidat en el centre. Ha estat necessari ampliar l'espai de cultiu i millorar els recursos. Tot això ha estat possible gràcies a les aportacions de la Universitat de Girona, amb les quals hem pogut construir un segon hivernacle, una caseta per endreçar les eines i adquirir un motocultor. L'activitat d'hort la duen a terme un grup reduït d'alumnes de tercer i quart d'ESO, que amb el seu esforç i un bon treball fan que les verdures tinguin el bon aspecte que tenen quan les venen.

Al començar el curs es prepara el terreny. Enguany han estat els mateixos alumnes que han fet aquesta activitat, des de passar el motocultor fins a fer les parcel·les que després per parelles treballaran plantant totes les verdures i hortalisses de temporada (alls, cebes, enciams, escaroles, faves, pèsols, pastanagues, bledes, raves, porros, api i, ja a l'inici de la primavera, seran les tomateres, les mongetes, els cogombres, els carbassons...) Un cop feta la collita, els alumnes fan una parada dins l'institut i ells mateixos són els encarregats de vendre les verdures als professors. Cal dir que tenen molt bona acceptació, no només pel seu bon aspecte, sinó per la seva qualitat, ja que són totalment biològiques.

Una sessió a l'hort es desenvolupa de la següent manera:

s'acaba la classe de matemàtiques i ara toca anar a l'hort. Tothom agafa la bossa amb la roba de feina, allà

25 anys IES Salvador Espriu

ens enfanguem i cal tornar polits a l'altra classe. Ens canviem als vestidors, i tot seguit ens reunim al costat de la caseta d'eines per repartir les feines a fer. Avui toca plantar enciams, pastanagues, api, cols i bledes. Tots els grups tenen unes quantes mates de planter. Recordem que cal començar fent les regues i que cada planta necessita el seu espai. També recordem que hi ha verdures que es poden plantar juntes i altres no. Els primers grups que acaben amb la seva feina han de plantar alls a l'exterior de l'hivernacle, i els altres, arreglar els jardins que tenim. Quan falten deu minuts per acabar la sessió, recollim les eines, tothom procura que tot quedi ordenat, ens canviem i cap a classe...

Les professores que portem aquesta activitat hem anat ampliant les activitats relacionades amb l'hort i actualment també fem jardineria (plantació de bulbs de tardor, flors de temporada, esqueixos cedits pels mateixos professors...). A més de la part pràctica realitzada a l'hort, els alumnes segueixen unes fitxes monogràfiques de cada hortalissa. També realitzem diferents sortides, com anar a visitar un hort durant diferents moments de l'any, visita a algun viver, sortida per anar a buscar canyes per les tomateres i aspres per als pèsols, a l'exposició de flors de Girona, a l'Arboretum (exposició d'arbres i flors per a professionals)... A ceràmica i amb el suport de l'Ajuntament de Salt, hem establert un conveni amb l'Escola de Belles Arts de Salt, allà en Carlets ens ensenya les tècniques de manipulació del fang i decoració de la ceràmica. L'Enric ens ensenya a esculpir la pedra.

El fet de poder treballar amb dos professionals permet que els joves vegin aquestes activitats com un fet important, ja que hi ha molts adults que també les fan.

La ceràmica és un dels grans descobriments de la humanitat i ens permet, a mida que anem manipulant i aprenent les diferents tècniques, estudiar la nostra història, ja que des del Neolític aquesta sempre hi ha estat present.

Amb aquestes tècniques manipulatives l'alumne aprèn a estructurar el pensament abstracte. El treball de l'escultura ens permet entendre el valor de les formes geomètriques, com a partir d'aquestes es pot arribar a aconseguir qualsevol forma, una cara, un animal..

Aquests tallers són activitats noves per als alumnes, que demanen un esforç de concentració i de participació, esforç que alguns no estan avesats a fer, però que la motivació pel resultat que ofereixen aquestes tècniques fa que de mica en mica vagin assolint diferents hàbits que en el futur els seran útils en el món laboral, ja que tal i com diu el poeta de Roda de Ter, cap esforç cau en terra eixorca:

*« En solitud, però no solitaris,
reconduïm la vida, amb la certesa
que cap esforç no cau en terra eixorca...»*

Miquel Martí i Pol

Anna López i Margarida Batlle Professores de l'IES Salvador Espriu

**SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE**

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

Sport Garage, s.a.

Reparacions - Greixatges - Neteja

SERVEI OFICIAL

VOLVO

Camions i Autobusos

Ps. Marquès de Camps, 5 - Tel. 972 23 33 11 - 17190 SALT
C/ Vilablareix, 1 (cont. C/ Montfullà) - Tel. 972 23 38 61 - 17190 SALT

El TAE de Salt, un recurs per als alumnes d'incorporació tardana

A Salt augmenta cada any el nombre d'alumnes que arriben al sistema educatiu de Catalunya durant l'etapa d'educació secundària obligatòria, i que són originaris de cultures i de llengües molt diferents de la nostra: Marroc, Gàmbia, Senegal o Argèlia, principalment. Des de fa poc més de tres cursos que el Servei d'Ensenyament del Català, juntament amb el Departament d'Ensenyament, ha posat a disposició dels instituts de secundària que tenen alumnes amb aquestes característiques els Tallers d'Adaptació Escolar i Aprenentatges Instrumentals Bàsics, és a dir, els TAE.

El TAE és una unitat escolar en la qual s'incorporen transitòriament aquells alumnes majors de 12 anys, procedents d'altres països i que desconeixen les dues llengües oficials. La seva finalitat és proporcionar-los una aproximació al sistema educatiu de Catalunya i introduir-los al coneixement de la llengua pròpia de l'ensenyament, el català, fins assolir-ne el nivell bàsic.

A més de proporcionar a l'alumnat un coneixement bàsic de la llengua catalana, el TAE també ha d'atendre transitòriament les seves mancances d'escolarització i d'aprenentatges bàsics. Per aquest motiu, els continguts dels TAE aniran adreçats a:

- * Proporcionar la competència lingüística, comprensió i producció, corresponent al nivell bàsic de la llengua pròpia de

l'ensenyament.

- * Introduir els aprenentatges de matemàtiques, de coneixement del medi social i natural.

- * Educar els hàbits escolars propis del sistema educatiu.

- * Facilitar el coneixement de les formes de vida catalana, així com identificar en la nostra realitat els components (lingüístics, culturals i històrics) procedents del seu àmbit cultural.

El de Salt és un TAE del tipus D, per a alumnes de diversos centres de la població. Així, mentre que està ubicat a l'IES Salvador Espriu, agrupa tot l'alumnat acabat d'arribar a Salt i que, evidentment, no pot ser atès degudament en el centre de secundària en el qual està matriculat, ja sigui el Salvador Espriu, l'IES Vallvera, l'escola Vilagran o l'escola Pompeu Fabra. Però això no vol dir que els centres es desentenen d'aquests alumnes, ja que els han d'incorporar igualment a un grup-classe amb el qual hagin de portar a terme alguna activitat o alguna àrea. Només així es podrà accelerar la integració de l'alumne nouvingut en la vida escolar ordinària. Les àrees o assignatures més recomanables per començar aquesta integració a l'institut són les de tutoria, educació física, educació visual i plàstica, educació musical, crèdits variables de nivell introductori a les ciències naturals, a la tecnologia... En definitiva, totes aquelles assignatures més manipulatives en les quals es poden demostrar habilitats que no

depenen exclusivament del coneixement exhaustiu de la llengua.

D'acord amb els criteris presos en les comissions de matriculació, que intenten, més o menys eficaçment, repartir aquest alumnat entre els diferents centres de secundària de la població, els alumnes de TAE es matriculen en el centre que els correspon i són derivats temporalment al TAE. Als matins assisteixen des del primer dia de curs al centre on estigui ubicat el TAE i a les tardes completen el seu horari amb l'assistència al centre on estan matriculats. És llavors quan el centre ha d'organitzar els seus recursos perquè aquests alumnes puguin seguir un currículum adaptat a les seves necessitats.

Les dues professores del TAE imparteixen classe, doncs, a alumnes de quatre centres diferents. És per això que la direcció de cada centre amb alumnat que assisteix al TAE ha de designar un interlocutor d'incorporació tardana que faci de lligam entre el professorat de TAE i la resta del professorat de l'alumne/a. D'aquesta manera es fan més àgils les relacions i s'afavoreix l'escolaritat compartida d'aquest alumnat.

I com que no n'hi ha prou amb aprendre la llengua per garantir una correcta inserció de l'alumnat d'IT en les activitats educatives ordinàries, també cal programar

25 anys IES Salvador Espriu

Els passadís de l'Institut amb els treballs penjats dels alumnes

per a aquests alumnes adaptacions curriculars específiques per donar continuïtat als seus aprenentatges lingüístics, considerant especialment, segons l'edat, les seves perspectives d'inserció laboral. El Programa d'Educació Compensatòria i el Servei d'Ensenyament del Català (SEDEC) en el camp de l'aprenentatge de la llengua, fa temps que col·laboren amb els centres en l'elaboració del seu pla d'acollida i en la realització de materials adequats. També es pot comptar amb el suport de professors de suport de llengua oral.

Totes aquestes actuacions i estratègies que han de facilitar la integració escolar de l'alumnat d'IT, i que han de permetre accelerar l'aprenentatge del català i la consegüent possibilitat de participació en les activitats

educatives ordinàries, formen el pla d'acollida del centre.

Durant els últims dos cursos el TAE s'ha ubicat al Salvador Espriu, però també ha estat ubicat al Vallvera. El centre que l'acull ha de disposar de dues aules adequades; una ha d'estar assignada permanentment al TAE i l'altra al desdoblament de l'alumnat. I és que els nois i les noies arriben amb escolaritzacions molt diverses. Podem tenir alumnes que sempre han anat a l'escola i que són molt bons estudiants i també alumnes que no hi han anat mai i que primer han d'aprendre a agafar el llapis. Per a la bona eficàcia d'aquest recurs s'ha establert que el nombre d'alumnes no sigui superior a vint-i-dos.

Sobre la tipologia de l'alumnat d'IT, podem establir una classificació que tingui en compte

el grau d'escolarització, d'una banda, i les característiques de les llengües que coneix, de l'altra. Pel que fa a l'escolarització, hi ha alumnat escolaritzat amb regularitat (tot i que el sistema educatiu sigui diferent del d'aquí) i alumnat amb escolarització nul·la o insuficient (que no ha assolit els hàbits escolars ni els aprenentatges propis de l'edat). Pel que fa a les característiques de les llengües que coneix, és necessari saber si domina alguna llengua de base fonètica, perquè aquesta és una propietat de la llengua catalana. També cal estar informat sobre el coneixement que pugui tenir de l'alfabet llatí i, finalment, si té competència en alguna llengua romànica com per permetre-li aprendre el significat de moltes paraules i facilitar l'aprenentatge d'estructures morfosintàctiques. A partir de tots aquests coneixements podem

25 anys IES Salvador Espriu

Alumnes del TAE fent classe

començar a treballar i dissenyar els exercicis que calen, que sovint han de ser gairebé personalitzats.

Cal saber que a Salt arriben una gran part d'alumnes de parla àrab i berber que coneix a nivell escrit el francès. Alguns berbers, en canvi, no han estat mai escolaritzats i no tenen cap coneixement de llengua romànica. Els subsaharians, en general, parlen sarahule, mandinga, fula, i no tenen cap coneixement de llengua escrita. Una minoria sap parlar una mica l'anglès o el francès i, per tant, tenen coneixement de l'alfabet llatí.

Sovint ens pregunten com ens ho fem les professores per entendre'ns dins d'aquesta torre de Babel. Però no hem d'oblidar que no som nosaltres qui hem d'aprendre la seva llengua, sinó ells els que han de fer l'esforç d'aprendre el català, tot i que l'entorn social en el qual es mouen

és, especialment a Salt, castellanoparlant. Això fa que de seguida adquireixin vocabulari bàsic en castellà, tot i que ells, de fet, ignoren si el que diuen és castellà o català. Simplement és una paraula que han après aquí.

I una dificultat més que s'afegeix a l'atenció dels alumnes d'IT matriculats per primera vegada a Catalunya és que no arriben només a l'inici del curs, sinó que van arribant en un degoteig continu en el transcurs del curs escolar.

La permanència al TAE tindrà per límit l'assoliment d'una competència comunicativa suficient, comprovada mitjançant una prova individual basada en el nivell llingüístic de la llengua. En tot cas, no serà superior a un curs acadèmic. Els coneixements que han de demostrar en aquesta prova són les habilitats lingüístiques adquirides com:

* La comprensió oral en un català

estàndard.

* L'expressió oral, de manera que hauran de ser capaços de mantenir converses en qualsevol situació quotidiana i en relació a les seves necessitats i els seus interessos més immediats, ja sigui en l'entorn escolar o el dels amics.

* La lectura, ja que hauran de comprendre els textos, sobretot didàctics, que amb més freqüència els cauen a les mans.

* L'escriptura, ja sigui dins l'àmbit escolar amb redaccions, exercicis, fitxes... o en l'àmbit extraescolar amb notes, llistes, postals, cartes...

El SEDEC és qui organitza pedagògicament els TAE, qui forma i coordina tècnicament el professorat, qui elabora el disseny curricular dels continguts i els instruments per a la valoració del procés d'aprenentatge dels alumnes i qui assessora quant a l'organització de l'atenció dels alumnes en l'horari d'escolaritat compartida amb els centres de

25 anys IES Salvador Espriu

procedència.

En el moment de la incorporació plena de l'alumne al centre on està matriculat, en el curs i cicle que li correspongui, el centre ha d'organitzar, dins les mesures generals previstes per a l'atenció a les necessitats específiques de l'alumnat, els recursos per acollir-lo i fer-li les adaptacions curriculars necessàries per atendre la seva singularitat.

Un alumne s'incorpora definitivament al centre on està matriculat quan:

- * Ha adquirit un nivell de competència comunicativa per poder seguir les classes al centre.
- * Ha exhaurit el termini d'estada al TAE, encara que no superi la prova individual estàndard basada en el nivell llindar de la llengua.
- * La Inspecció d'Ensenyament i el SEDEC consideren que no és

el recurs més adequat perquè l'alumne assoleixi les competències comunicatives previstes. En aquest cas es proposen alternatives, com les aules d'escolarització externes o centres especials.

Malgrat que algunes poblacions de Catalunya amb un alt índex d'immigració ja poden comptar amb el recurs del TAE per atendre aquests joves acabats d'arribar, encara queden moltes qüestions que van sorgint dia a dia, la resolució de les quals depèn exclusivament de la bona voluntat de l'Administració per resoldre-les:

- * Com s'han de distribuir aquests alumnes d'incorporació tardana per centres?
- * Se'ls ha de separar de les aules ordinàries per atendre'ls «millor», o no?

* De quines assignatures poden prescindir per dedicar-se a la llengua?

* És efectiva la immersió en català si el seu entorn és majoritàriament castellà?

* Com s'han d'atendre els que no han anat mai a l'escola?

* Cal crear un recurs específic per a l'alfabetització dels que no han anat mai a escola?

* Hi ha prou materials adequats? I qui els ha d'elaborar, aquests materials?

* Cal escolaritzar els alumnes que arriben amb 15 anys, si majoritàriament el que volen és integrar-se al món laboral?

**Antònia Vilaplana
i Núria Casas
Professores del TAE**

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^e
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Residencial
Maçana

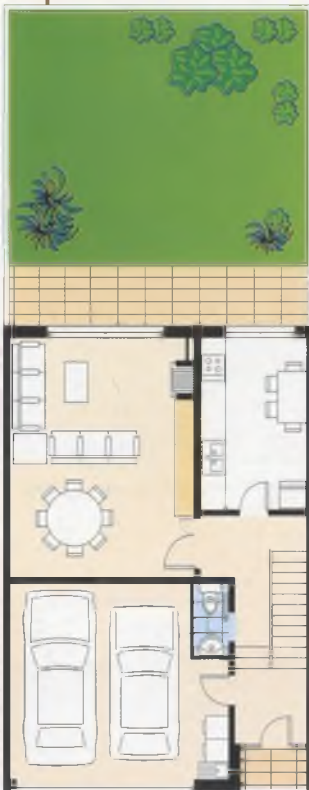
Cases amb jardí

El gran SALT de la teva vida!

- Gran sala-estar
- Cuina equipada
- Estudi i 4 dormitoris
- 2 banys i lavabo
- Garatge a planta baixa
- Acabats de qualitat
- Preinstal·lació fibra òptica

Planta Baixa

Casa MITGERA

Sup. construïda: 242,39 m²

Promoció: ■
C. Dr. Ferran / c. Prat de la Riba
Altres promocions de Residencial Maçana ■

Planta Primera

Planta Sota Coberta

INFORMACIÓ I VENDA:

EUGESA
CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

Carrer Major, 182 - SALT

☎ 972 235 561

PROMOU:

Residencial
Maçana
SOCIETAT LIMITADA

III PROCAM
Grup Immobiliari CAIXA CATALUNYA